

Prasītājas prasījumi:

- atzīt apstrīdēto Komisijas 2016. gada 15. aprīļa lēmumu ar atsaucies numuru Ref. GestDem Nr. 2015/5866 par spēkā neesošu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Regula (EK) Nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ ir piemērojama Euratom dokumentiem:
 - vārds “līgums” attiecībā uz katru ES tiesību aktu nebūtu jāsaprot atšķirīgā kontekstā, bet gan tam būtu jābūt vienotai nozīmei.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks:
 - piekļuve pieprasītajiem dokumentiem neapdraud kodoldrošības intereses, jo informācijas pieprasījums neskar kodoldrošības jautājumus;
 - atbildētāja ir būtiski pārkāpusi no Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁽²⁾ un piemērojamās ES Tiesas judikatūras izrietošo pienākumu sniegt konkrētu pamatojumu informācijas neizpaušanai.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas atsauksšanās uz komerciālām interesēm ir kļūdaina un tajā nav precizēti vispārīgie apsvērumi, uz kuriem atbildētāja balsta pieņemumu, ka pieprasīto dokumentu publiskošana apdraudētu komerciālas intereses:
 - informācija, kuru atbildētāja neizpauž, pamatojoties uz to, ka tā skarot komerciālās intereses, neatbilst komerciālas informācijas kritērijiem, un atbildētāja, lemjot par atkārtoto pieteikumu, nav ņēmusi vērā tās vecumu;
 - pastāv sevišķas sabiedrības intereses pieprasīto datu izpaušanā, jo kodolinformācijas izpaušana ir sabiedrības interesēs.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 20. jūnijā – Foshan Lihua Ceramic/Komisija

(Lieta T-310/16)

(2016/C 305/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd* (Foshan City, Ķīna) (pārstāvji – *B. Spinoit* un *D. Philippe*, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 15. aprīļa Īstenošanas lēmumu C(2016)2136 *final*, ar ko noraidīts pieteikums par jauna ražotāja eksportētāja režīmu saistībā ar galīgiem antidempinga pasākumiem, kas ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 917/2011 ir noteikti Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas flīžu importam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats: Komisijas piemērotais izņēmums ir pretrunā Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 11. panta 5. un 4. punktam, kā arī PTO līguma 9. panta 5. punktam.
2. Otrais pamats: vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, jo Komisija nesēn lietā, kas attiecas uz Korejas eksportētājiem, ir piemērojusi Padomes Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 4. punkta noteikumus par jauno eksportētāju pārskatu.
3. Trešais pamats: acīmredzama kļūda faktu vērtējumā.
4. Ceturtais pamats: prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums. Prasītāja apgalvo, ka Komisija savā lēmumā ir atsaukusies un balstījusies uz sekojošo: i) sabiedrības esamību, kas nevar un nav veikusi eksportu sākotnējās izmeklēšanas laikposmā un kura nevar būt un kurai nav juridiskas vai korporatīvas saiknes ar citiem eksportētājiem; ii) informāciju, kurai prasītāja nekad nav varējusi piekļūt un kuru tā nekad nav varējusi komentēt un iii) apgalvotiem notikumiem uzklaušanās, par kuru nav nekādu piezīmju vai protokolu.
5. Piektais pamats: pilnvaru nepareiza izmantošana, jo Komisija savu lēmumu ir balstījusi uz apgalvoto pretrunu, pirmkārt, starp pārbaudītajiem prasītājas iesniegtajiem ražošanas rādītājiem pēc sākotnējās izmeklēšanas laikposma un, otrkārt, komerciāli ietekmētajiem datiem Interneta vietnē.
6. Sestais pamats: acīmredzami kļūdainais juridiskais vērtējums, jo Komisija ir pamatojusi savu lēmumu ar juridiskiem pieņēmumiem, kas neeksistē ne dz tiesībās, ne dz praksē.
7. Septītais pamats: pamatojums ir balstīts nevis uz faktiem, bet uz pieņēmumiem, un turklāt ir pārkāptas tiesības tikt uzklautam. Pirmkārt, prasītāja norāda, ka apstrīdētā lēmuma 17.-22. punktā ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, kas balstītas uz pilnīgi nepamatotiem pieņēmumiem. Otrkārt, prasītājas skatījumā tas, ka pilnībā tika ignorēti un netika ņemti vērā svarīgie un būtiskie fakti un prasītājas izvirzītie argumenti, ir prasītājas tiesību uz "efektīvu" uzklaušanu Komisijā pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 21. jūnijā – Siemens Industry Software/Komisija

(Lieta T-311/16)

(2016/C 305/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Siemens Industry Software (Lēvene, Beļģija) (pārstāvji – H. Gilliams un J. Bocken, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija